

Bilag.

Spørgsmål fra udvalget til ministeren for forureningsbekæmpelse og dennes svar.

Spørgsmål 1.

ad § 3, stk. 3:

Hvorledes agter ministeren at sikre, at det overordnede tilsyn, der skal udøves af amtsrådene, ikke kommer til at overlappe det kommunale tilsyn?

Svar:

Det tilsyn, som kommunalbestyrelserne efter § 3, stk. 3, skal føre med vandforsyningen, har først og fremmest karakter af et almindeligt, sundhedsmæssigt tilsyn. Dette tilsyn vil navnlig bestå i, at kommunalbestyrelsen organiserer, eventuelt selv lader foretage, periodiske udtagninger af prøver af vandværkernes vand og tilrettelægger prøvernes indsendelse til laboratorieundersøgelse. Tilsynet vil antagelig herudover — i hvert fald efterhånden — komme til at bestå i en gennemgang af de eksisterende vandværkers placering og tekniske kvalitet til brug for den kortlægning og vandplanlægning, der skal udføres i medfør af lovens § 6.

De nærmere retningslinier vedrørende kommunalbestyrelsernes opgaver med hensyn til det sundhedsmæssige tilsyn med vandforsyningen samt med hensyn til kortlægning og planlægning vil blive fastsat af ministeren for forureningsbekæmpelse i medfør af § 49, stk. 1, og § 8. Det må forudses, at det nuværende samarbejde mellem kommunalbestyrelserne og embedslægerne på tilsynsområdet vil blive søgt fortsat.

Det er ikke tanken med bestemmelsen i § 3, stk. 3, at amtsrådet skal føre noget regelmæssigt, sideløbende tilsyn på det sundhedsmæssige område. Forslaget om et overordnet tilsyn fra amtsrådenes side må især ses som en konsekvens af amtsrådenes overtagelse af landvæsenskommissionens nuværende kompetence på vandforsyningsområ-

det. I forslaget ligger endvidere en understregning af, at amtsrådene nu i højere grad end landvæsenskommissionerne må være initiativtagende bl. a. i spørgsmål vedrørende nødvendige ændringer af kommunernes vandforsyningsstruktur, jfr. nu bestemmelserne i §§ 21, stk. 2, 22, stk. 4, og 25, stk. 3, således som disse bestemmelser er foreslået affattet ved lovforslaget. Dette står også i naturlig forbindelse med de beføjelser, der efter forslagets § 6 tillægges amtsrådet på vandplanlægningens område.

Der vil i overensstemmelse hermed i de ovenfor nævnte retningslinier vedrørende tilsynet med vandforsyningen kunne lægges en klar skillelinie mellem kommunernes opgaver med hensyn til det almindelige, løbende tilsyn med vandforsyningen og på den anden side de mere generelle ofte koordinationsprægede opgaver, som efter lovforslaget i øvrigt vil komme til at påhvile amtsrådet.

Spørgsmål 2:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til skrivelse af marts 1973 fra Foreningen af Danske Brøndborere.

Svar:

Bestemmelsen i § 11, stk. 1, i vandforsyningsloven af 1969 er affattet således:

„Enhver grundejer er, medmindre andet er bestemt, berettiget til at indvinde grundvand på egen grund til brug i husholdning og almindeligt landbrug samt i ringe omfang til anden almindelig anvendelse.“

Ved denne affattelse af bestemmelsen løstes en række af de fortolkningstvivel, som den tilsvarende bestemmelse i § 1, stk. 1, 1. pkt. i lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg havde givet anledning til. Det var dog klart og fremgik til dels allerede